

5.1.5 De landschapstypen van Bernheze

De gemeente Bernheze ligt op de overgang van de hooggelegen en droge Peelhorst in het noordoosten naar de eveneens hoog en droog gelegen dekzandvlakte met dekzandruggen in het middengebied. In het zuiden verandert het landschap en zien we de lager gelegen beekdalen van de Leijgraaf en de Aa. De landschappen met hun karakteristieken (zoals breuklijnen, wijstgronden en beekdalen) zijn bepalend voor de ligging van wegen, waterlopen, het gebruik van land en de bebouwing.

Zo liggen de meeste kernen op de overgang van hoog naar laag. Dat is geen toeval, maar vanuit historisch perspectief een strategisch slimme keuze. De lager gelegen delen stellen de essentiële beschikbaarheid van water veilig, terwijl de hoger gelegen delen juist bescherming bieden tegen de nadelige effecten van de aanwezigheid van (teveel) water. De flank (het gebied op de overgang van hoog en laag) biedt de bebouwing voldoende bescherming tegen overstroming en maakt dat zowel de hoge als lage gebieden binnen handbereik zijn.

Peelhorstlandschap (rug)

De Peelhorst is een hooggelegen gebied in het noordoosten van de gemeente Bernheze. Het gebied bestaat uit een hoog en droog terras (de Horst) en een laag terras (de Slenk). Door het gebied lopen meerdere breuklijnen die tezamen bekend staan als de Peelrandbreuk. Deze breuklijnen lopen van noord naar zuid, binnen onze gemeente langs de kernen Heesch en Nistelrode. De breuklijnen stoppen niet bij de gemeentegrenzen en passeren meerdere grenzen op de lijn tussen Heesch en Roermond. Hoewel de breuklijn zelf onder de grond ligt en geen bergen veroorzaakt in het landschap is de invloed zeker merkbaar. Zo zijn er door deze tektonische processen hoogteverschillen in onze gemeente (het meest oostelijke deel van onze gemeente ligt op een hoogte van circa 18 meter +NAP. Het plateau waarop de kern Nistelrode ligt, heeft een hoogte van circa 12 meter +NAP. De Centrale Slenk ten westen hiervan heeft een hoogte van maximaal 8 meter +NAP). Daarnaast heeft de breuklijn een unieke invloed op de waterhuishouding, waardoor een 'omgekeerd' landschap ontstaat. De hoger gelegen delen zijn nat (soms zelf moerassig) en de lager gelegen delen droog. De zogenaamde wijstgronden.

Het hoge terras (de Horst of rug) bestaat uit bos (naald- en loofhout) en een mozaïek landschap van heideterreinen, vennen, stuifduinen en cultuurhistorische relictten. Het is onderdeel van het grootst aaneengesloten natuurgebied van Brabant, De Maashorst.

Op de lage terrassen (de Slenk) zijn de bijzondere wijstgronden gelegen. Percelen zijn hier van oorsprong smal en langgerekt en de perceelsgrenzen zijn vaak beplant met vochtminnende beplanting.

Op de van oorsprong arme zandgronden zien we grote aaneengesloten akkercomplexen (bolakkers) van oude bouwlanden met oude nederzettingen Bus en Menzel. Vanaf het Peelhorstplateau en de wijstgronden ontstaan vele kleine beken die in westelijke richting het lager gelegen slenkgebied instromen en water afvoeren naar de Aa, de Leijgraaf, de Groote en Kleine Wetering of de Vinkelse Loop.

Beekdallandschap (dal)

De beekdalen in de gemeente Bernheze zijn goed zichtbaar in het landschap. Dit geldt zowel voor het beekdal van de Aa als het deel van de Leijgraaf ten westen van de Hommelse Brug bij Heeswijk-Dinther. De beekdalen zijn halfopen (gras met enkele bomen) en hebben een kleinschalig en dynamisch karakter. Kenmerkende elementen zijn de meanderende beeklopen, oude afgesloten meanders, wilgenstruweel, heggen, (elzen en essen-) hakhout en ten zuidwesten van Heeswijk verspreide populierenbossen, madelanden, en kleine oude bouwlanden (bolakkers). In de laag gelegen, natte beekdalen is van oudsher met name plaats voor vochtige graslanden en broekbossen, naarmate het beekdal oploopt zien we meer bomen (populieren en fruitbomen) verschijnen. De iets hoger gelegen delen kunnen zelfs als bouwland dienen. Tot slot liggen de ontsluitingsroutes haaks op de watergang.

Dekzandrug

De dekzandruggen (oost-west georiënteerd) zijn in de laatste ijstijd ontstaan. Eén van de dekzandruggen grenst aan de noordzijde van de gemeente en loopt van Rosmalen tot Herpen. Een tweede complex van dekzandruggen strekt zich uit van Berlicum, via Heeswijk-Dinther, naar Veghel en verder. Ook in de Centrale Slenk is een laag dekzand afgezet, dat zich heeft gevormd tot ruggen en dalen. Met hun ligging op de overgang van hoog naar laag en goede waterhuishouding zijn dit aantrekkelijke locaties voor bebouwing. De dekzandruggen zijn al vele eeuwen bewoond. Meer functies worden door deze gunstige omstandigheden aangetrokken, daarom kennen de dekzandruggen een kleinschalige en veelvormige opbouw. Het zijn echte mozaïeklandschappen. We zien hier bebouwing(slinten), bosgebieden en intensief grondgebruik als boomkwekerijen en fruitteelt. Overige landschapselementen die hierbij passen zijn houtwallen, zandpaden, diepe sloten en laanbeplanting.

Dekzandvlakte

De dekzandvlakte ligt tussen de dekzandruggen en heeft een meer open karakter dan de dekzandruggen. De percelen zijn rationeel en relatief grootschalig (de percelen variëren in grote van 10 tot 30 hectare) verkaveld en worden intensief agrarisch gebruikt. Deze grote percelen zijn ontstaan door ruilverkaveling in de jaren '50 tot '75 van de vorige eeuw voor de landbouw, die ook de aanwezigheid van grote boerenerven in het gebied verklaart. Uitzonderingen zijn de natte gebieden Berkt en 't Grolder/Het Broek met een relatief kleinschalig karakter door wegbepanting en houtsingels en de karakteristieke jonge ontginningen De Bleeken / Het Binnenveld met langgerekte noord-zuid georiënteerde bospercelen.

Hoewel het gebied over het algemeen dus vooral gekenmerkt wordt door openheid zijn ook typerende landschapselementen aanwezig als beplanting langs de wegen en percelen, sloten, greppels, natte ecologische verbindingzones en hier en daar een bosje op de overhoeken.